

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/3004/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122452417
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Betková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122452417.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: G.. U. O., A.: XX.XX.XXXX, W. D.. O. XXX/XX, XXX XX O.E. I. právne zast.: JUDr. Dušan Szabó, Nemocničná 893/7, 077 01 Kráľovský Chlmec, IČO:31 265 855 proti povinnému: P. F. L., A.: X.X.XXXX, W.: P. XXXX/XX/A, XXX XX P. právne zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, Rázusova 1, 040 01 Košice-Juh, IČO:36 588 725 o vymoženie 2.002,- EUR s príslušenstvom vedenú súdnym exekútorom: JUDr. Denisa Kvašňovská, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 34, 040 01 Košice, IČO: 35560886, pod č. 281EX 967/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Súd povinnému n e p r i z n á v a náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

III. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 69,79 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.10.2022 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 2002,- EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu: uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 28.05.2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 14.07.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 01.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.07.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Súd na základe predmetného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 16.11.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Denisa Kvašňovská, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 34, 040 01 Košice, IČO: 35560886, ktorá exekúciu vedie pod sp. zn. 281EX 967/22.

3. Dňa 29.03.2023 doručil povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie, podaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie s prílohami a s vyjadrením oprávneného.

4. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že: „žiada exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d/EP zastaviť, pretože exekučný titul nie je vykonateľný, keďže dosiaľ právoplatnosť a vykonateľnosť nenadobudol. Exekučným titulom v tejto veci má byť uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 19C 2/2016-3384 z 28. mája 2020, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému znalečné vo výške 2.002 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia v spojení s uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020, ktorým bola zamietnutá sťažnosť povinného proti tomuto výroku. Aj v prípade, ak by na exekučnom titule bola Okresným súdom

Michalovce vyznačená doložka o právoplatnosti a vykonateľnosti, exekučný titul dosiaľ nie je právoplatný a ani vykonateľný. Exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a nestal sa vykonateľným, pretože povinný proti nemu podal včas odvolanie, o ktorom dosiaľ rozhodnuté nebolo. Pretože uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 19 C 2/2016-3384 z 28. mája 2020 v spojení s uznesením č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020 minimálne vo výroku o povinnosti povinného zaplatiť oprávnenému 2.002 € nenadobudlo právoplatnosť, nemôže byť exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný súd nie je vyznačeným potvrdením o vykonateľnosti exekučného titulu viazaný, na základe návrhu na zastavenie exekúcie je povinný sám vyhodnotiť, či predpoklady formálnej vykonateľnosti nastali. Pretože v tomto prípade sa tak nestalo, povinný žiada v celom rozsahu exekúciu zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d) EP z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a svoj návrh takto odôvodňuje: Uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 19 C 2/2016-3384 z 28. mája 2020 vyšší súdny úradník (I.) priznal oprávnenému ako znalcovi znalečné 4.004 €, (II.) upravil účtáreň okresného súdu vyplatiť znalcovi časť značného 800 € (zo zloženej zálohy) a (IV.) povinnému uložil zaplatiť znalcovi znalečné 2.002 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť z 3. júna 2020 (v prílohe), ktorú sudca uznesením č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020 zamietol. Toto uznesenie o zamietnutí sťažnosti, bolo povinnému doručené 8. júla 2020. Hoci podľa (nesprávneho) poučenia v uznesení č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020 odvolanie proti tomu rozhodnutiu nie je prípustné, podal povinný proti nemu v časti, ktorou bola sťažnosť povinného ako sťažovateľa proti výroku uznesenia č. k. 19 C 2/2016-3384 z 28. mája 2020 o povinnosti povinného zaplatiť znalcovi znalečné v sume 2.002 € zamietnutá, dňa odvolanie z 9. júla 2020, ktoré bolo Okresnému súdu Michalovce doručené 10. júla 2020 (odvolanie a doručka v prílohe). V riadne a včas podanom odvolaní odôvodnil povinný prípustnosť odvolania podľa § 357 písm. m/ CSP, teda tým, že napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté nie len o výške trov ustanoveného znalca, ale zároveň aj o samotnom nároku na ich náhradu, o ktorom patrí rozhodovať iba sudcovi a proti jeho rozhodnutiu je vždy prípustné odvolanie. Samotne odvolanie bolo odôvodnené odvolacími dôvodmi spočívajúcimi v nesprávnom právnom posúdení veci, existenciou inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie ako aj tým, že súd nesprávnym procesným postupom odvolateľovi znemožnil uskutočniť jemu patriace procesné práva do tej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 pís. d/, hl a b/ CSP). Podstata podaného odvolania spočívala v zásade v tom, že o náhrade trov znalca, ak táto nie je krytá a vyplatená z preddavkov zložených stranami konania na účet súdu, možno rozhodnúť až po skončení konania vo veci samej a to iba podľa zásady procesného úspechu vo veci samej, pretože túto povinnosť náhrady trov konania možno uložiť zaplatiť iba procesné neúspešnej strane. Uvedené odvolacie argumenty vyslovil povinný ako odvolateľ s odkazom na súdne rozhodnutia a s podrobným odôvodnením tak to vyplýva z pripojeného odvolania. Podľa § 367 ods. 1 CSP ak podá odvolanie ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Odkladný účinok odvolania znamená, že napadnuté rozhodnutie právoplatnosť ani vykonateľnosť nenadobúda. Okresnému súdu Michalovce nepatrí posudzovať prípustnosť odvolania, pretože toto rozhodovanie zveruje zákon odvolaciemu súdu (§ 386 CSP). Na tom nič nemení ani to, že ak je sám okresný súd toho názoru, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, predloží odvolanie odvolaciemu súdu až po vydaní rozhodnutia vo veci samej (§ 375 CSP). Opačný názor, teda názor podľa ktorého ak okresný súd sám považuje odvolanie za neprípustné môže naň vyznačiť doložku o právoplatnosti a vykonateľnosti, pretože ho sám považuje za právoplatné a vykonateľné, popiera základné princípy odvolacieho konania, ktoré je založené práve naopak na tom, že prípustnosť odvolania smie posúdiť iba odvolací súd a až do vyslovenia jeho rozhodnutia je zachovaný odkladný účinok podaného odvolania. Práve preto v danom prípade bola doložka o právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, vyznačená minimálne predčasne, ak bola vyznačená prv, než o podanom odvolaní rozhodol odvolací súd. To platí bez ohľadu na to, či sám odvolací súd bude nakoniec odvolanie považovať za prípustné a dôvodné. Napriek podanému odvolaniu povinného proti uzneseniu č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020, okresný súd zrejme vyznačil na tomto uznesení ako aj na uznesení č. k. 19 C 2/2016-3384 z 28. mája 2020 doložku právoplatnosti a vykonateľnosti. Na rozhodnutí sudu možno vyznačil právoplatnosť až po tom, čo rozhodnutie právoplatnosť nadobudne (§ 62 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre okresné súdy). Podľa § 238 ods. 1 CSP právoplatné je uznesenie, ktoré nemožno napadnúť odvolaním, pričom posúdiť prípustnosť odvolania patrí iba odvolaciemu súdu, ktorý rozhodne o tom, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 386 CSP). Pretože povinný podal proti uzneseniu č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020 odvolanie, o ktorom odvolací súd doposiaľ nerozhodol (a rozhodnúť ani nemohol, keďže odvolanie povinného súd prvej inštancie do dnešného dňa odvolaciemu súdu ani nepredložil), bola doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

vyznačená Okresným súdom Michalovce predčasne a teda nesprávne. Povinný pre úplnosť uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. IV. ÚS 385/2021-16 z 17. augusta 2021 odmietol jeho ústavnú sťažnosť proti uzneseniu č. k. 192 2/2016-3411 z 1. júla 2020 s odôvodnením (bod 26), že o ochrane práv povinného nemá právomoc rozhodovať, pretože v dôsledku podaného odvolania o ochrane práv povinného patrí rozhodnúť odvolaciemu súdu (rozhodnutie v prílohe). To, že o podanom odvolaní nebolo dosiaľ rozhodnuté, navrhuje povinný exekučnému súdu overiť dotazom na Krajský súd v Košiciach. Úlohou exekučného súdu je poskytnúť ochranu povinnému pred nezákonným vedením exekúcie (okrem iného aj) v prípade, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom exekúcie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Preskúmanie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, ak túto skutočnosť namietajú povinný, je podstatou právomoci exekučného súdu rozhodovať v exekučnom konaní o ochrane práv povinných. Pokiaľ sa exekučný súd odmietne zaoberať námietkou povinného o nedostatku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, resp. sa presvedčivo nevyporiada s argumentáciou povinného o nedostatku formálnej právoplatnosti exekučného titulu, odníme mu možnosť konať pred súdom a poruší jeho právo na spravodlivý- proces. Pretože exekúciu je možné vykonať len na podklade vykonateľného súdneho rozhodnutia, pričom uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 19 C 2/2016-3384 z 28.mája 2020 v spojení s uznesením č. k. 19 C 2/2016-3411 z 1. júla 2020 nie je právoplatné a vykonateľné, exekúciu nie je možné vykonávať z dôvodu absencie exekučného titulu. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný navrhuje, aby exekučný súd podľa § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodol o zastavení exekúcie v celom rozsahu i zároveň aby z dôvodu, že povinný svojim konaním ani procesné vznik trov exekúcie nezavinil, priznal povinnému voči oprávnenému náhradu trov exekučného konania a rozhodol aj o trovách exekúcie vo vzťahu k povinnému tak, že vydá. Súd exekúciu zastavuje v celom rozsahu. Oprávnený a súdny exekútor nemajú vo vzťahu k povinnému právo na náhradu trov exekúcie. Povinnému voči oprávnenému priznáva právo na náhradu trov v celom rozsahu.“

5. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že „Povinný návrhom zo dňa 29.03.2023 sa domáha zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) zák. č.: 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku. To znamená, že podľa názoru povinného sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, čo odôvodňuje, aby súd exekúciu zastavil v celom rozsahu. Inou skutočnosťou je, že exekučný titul nie je vykonateľný, keďže doposiaľ právoplatnosť a vykonateľnosť nenadobudol. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému podal na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 28.05.2020 sp.zn.: 19C/2/2016, ktorým bolo priznané oprávnenému znalečné proti povinnému vo výške 2002,-Eur, ktoré bol povinný zaplatiť do 3 dní odo právoplatnosti uznesenia. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal Okresný súd Michalovce o zaslanie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného uznesenia Okresného súdu Michalovce. Dňa 03.08.2022 Okresný súd Michalovce zaslal právnenému zástupcovi oprávneného doložku právoplatnosti a vykonateľnosti. Z tejto vyplýva, že citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2020 a stalo sa vykonateľným dňa 14.07.2020. Následne dňa 26.10.2022 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý vydal poverenie súdnej exekútorke, ktorá vykonáva exekúciu aj v súčasnej dobe. Exekučný titul ako aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti boli prílohou návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 26.10.2022 a tieto sa nachádzajú v spise. Je teda nespochybniteľné, že príslušný súd, ktorým je Okresný súd Michalovce vydal exekučný titul a tento exekučný titul v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bol právoplatný a vykonateľný. Oprávnený bol dobromyseľný v tom, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj v súčasnej dobe, že sa vymáhania sumy ktorá je predmetom exekúcie domáha na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Ohľadom postupu Okresného súdu Michalovce pri vydaní exekučného titulu a následne po jeho správoplatnení nemal a nemá žiadne pochybnosti, že tento postup bol zákonný. Jeho viera vychádzala z toho, že k zmene ohľadom exekučného titulu nedošlo od jeho vydania po uplynutí viac ako 2 rokov, k dnešnému dňu, je zrejme že tento je v súlade so zákonom. Exekučný súd nie je oprávnený posudzovať právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu vydaného iným súdom v danom prípade Okresným súdom Michalovce. Iba Okresný súd Michalovce je oprávnený zmeniť potvrdenie o právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, nakoľko v rámci konania prebiehajúcim na tomto súde bol tento vydaný. Prezentovanie právneho názoru povinného, že o jeho odvolaní mal a má rozhodnúť Krajský súd v Košiciach je skutočnosť, ktorá je mimo oprávneného, nakoľko nie je sporovou stranou v konaní v ktorom bol vydaný tento exekučný titul. Bez toho, aby došlo k zrušeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 03.08.2022 Okresným súdom Michalovce nie je možno vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V prípade, že exekučný súd bude iného názoru a exekúciu zastaví v celom rozsahu, oprávnený žiada aby súd ho nezaviazal na náhradu trov konania povinného,

nakoľko v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie neboli žiadne pochybnosti a právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Nemôže znášať následky za pochybenie iného. Z uvedeného dôvodu oprávnený žiada Okresný súd Banská Bystrica, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Zároveň zaviazal povinného na náhradu trov tohto konania oprávneného.“

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

9. Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku, v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov. V konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 1. apríla 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023.

10. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený... (I. ÚS 456/2011). Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je riadne vykonateľné, (formálna a materiálna vykonateľnosť - napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 191/2011, 5Cdo 193/2011 zo dňa 15.11.2011). Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí skutočne individualizovaní a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu.“ Každý exekučný titul sa teda vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučný súd po hmotnoprávnej stránke, teda aj z pohľadu ich materiálnej právoplatnosti, môže preskúmať len tie exekučné tituly, pri ktorých to výslovne ustanovuje Exekučný poriadok; ide o rozhodcovské rozhodnutie v rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súdne rozhodnutie vydané v spotrebiteľskej veci v rozsahu § 53 ods. 3 písm. d) a e) Exekučného poriadku. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky. Exekučný súd je tak obsahom týchto rozhodnutí viazaný a musí z nich vychádzať; prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

11. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a prílohy priložené k návrhu a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného. Súd má po preskúmaní obsahu spisu za preukázané, že predmetná exekúcia začala na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 28.05.2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 14.07.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 01.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2020, ktorým exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní. Uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 01.07.2020 konajúci sudca rozhodol o sťažnosti žalovaného (povinného) tak, že túto zamietol, pričom v zmysle poučenia odvolanie voči uvedenému uzneseniu nebolo prípustné. Po opätovnom preskúmaní exekučného titulu súd konštatuje, že tento je vykonateľný po formálnej aj materiálnej stránke a tak v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie spĺňal a doposiaľ spĺňa všetky podmienky materiálnej ako aj formálnej právoplatnosti uvedené vyššie. Súd nemá za preukázané, že by došlo k zrušeniu exekučného titulu čo by odvodňovalo dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61 k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. V danom prípade nemá nijakú relevanciu ani tvrdenie povinného, že uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/2/2016 zo dňa 01.07.2020 obsahuje nesprávne poučenie a podľa jeho názoru je voči nemu prípustné odvolanie. Uvedené skutočnosti sú v danom štádiu pre exekučný súd bez právneho významu a je nevyhnutné akcentovať, že exekučný súd nemá právomoc meniť alebo rušiť právoplatné vykonateľné rozhodnutie iného všeobecného súdu. Súd má z predložených listín tiež za preukázané, že povinný návrhom na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súd tiež uvádza, že v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednácia zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov.

12. Súd uvádza, že je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou a jeho právomoci sú limitované povahou exekučného konania, pretože vo vykonávacom konaní exekučný súd už len vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom a len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté. Treba zdôrazniť, že exekučný súd nemá právomoc meniť a ani rušiť právoplatné vykonateľné rozhodnutie iného všeobecného súdu. Skutočnosti, ktoré povinný tiež uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a ktoré zjavne existovali už v čase vydania exekučného titulu, mohol a mal včas namietať výlučne v základnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (viď. napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019, zdroj: ustavnysud.sk; analytická právna veta: ustavnysud.sk).

13. Súd má doložený riadne formálne a materiálne vykonateľný exekučný titul v súlade s § 45 Exekučného poriadku, v exekučnom titule je jednoznačne určená vymáhaná povinnosť, hmotnoprávne legitímovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Tým, že povinný určenú povinnosť nesplnil a ani neosvedčil že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie určenej povinnosti.

14. Keďže povinný nepreukázal a ani neuviedol skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda také, ktoré by odôvodňovali právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, či o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

15. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

19. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky o odmenách advokátov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

20. Vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia povinného súd uvádza, že povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil voči oprávnenému náhradu trov exekučného konania. Pretože súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyhovел a zamietol ho v celom rozsahu ako nedôvodný, súd v danom prípade povinnému nepriznáva náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie, tak ako je to uvedené vo výroku č. II. daného rozhodnutia.

21. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Súd v danom prípade rozhodol v zmysle § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnenému priznal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 69,79 EUR v súlade s §13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1x polovičný úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 2.002,- EUR vo výške 45,64 EUR + režijný paušál rok 2023 vo výške 12,52 EUR+ DPH spolu 69,79 EUR), ktoré budú vymáhané v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.